

1514. Zp. I. 134

Ne - bu - deš, má pa - nen - ko, ne - bu - deš ho - spo - dyň - kó; při - šel sem k vám
v po - le - dne, stá - va - la si z po - ste - le, ne - bu - deš ho - spo - dyň - kó.

1515.

Nebudeš, má panenka, nebudeš ho-spodyňkó; při - šel sem k vám v poledne, stá-va-la si z po - ste - le.

Nebudeš, má panenka,
nebudeš hospodyňkó;
přišel sem k vám v poledne,
stávala si z postele,
nebudeš hospodyňkó.¹⁾

Ráda piješ, ráda jíš,
ráda si pěkně chodíš;

ráda pěkné krávy máš,
neráda jim trávy dáš.

Ráda přadeš, ráda len,
co se táhne z bečky ven,
a to pěkně tenúčko,
až je v bečce malúčko.

Bude-li kameň plyvat,
budeš v mém domě bývat.
Kdes to, synku, kdes viděl,
by kameň po vodě jel.

¹⁾ Poslední tento verš se opětuje po každé sloze.

1516. Ze Štěbořic od Opavy

Pro - šva - rna dž - vu - cho, chcěl bych cě; a - le ce mně ha - ňu, bra - ňu mně, že ně - ra - da ro - biš,
ra - da šu - mně cho - dziš, ra - da dlu - ho spiš.

Prošvarna dževucho, chcěl bych cě,
ale cě mně haňu, braňu mně,
že něrada robiš,
rada šumně chodíš,
rada dluho spiš.

Prošvarny šuhajku, něvěř to,
přidz ty skoro rano spatříš to,
jak ja rano stavam,
svym kravičkam davam,
kudzělku přadu.

A un cić tam přišel, už byl dzeň,
ta dževucha spala jako peň,
ta dževucha spala,
kravička ryčela,
kudzělka stala.¹⁾

¹⁾ Syneček přišel v poledně,
ona děprem z lůžka vyhledně:
Dobře lude maju,

keří tebe znaju,
na mu (kušu), pravda je.

1517. Od Brna

Za - spa - lo dě - vče, ne - vy - hna - lo krav, hu - hnal hí pa - stěř pod ze - le - né haj.